Ч. 124 (11.377). Львів, четвер 7. червня 1928. Поштова оплата заплачена ґотівкою. Рік XLVI.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. Конто почт. щадн. 143.322. Адреса для телеграм: „Діло", Львів. Гол. Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА: Місячно: в краю 4·50 зол. За границею: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зл., Німеччині 7·50 зл., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 леї, Болгарії 7·50 зл., Австрії 7·50 зл. — Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41. „ Друкарні: 29-26.

В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Інавґураційний виступ.

Новопризначений другий з черги консуль СРСР п. Юрій Лапчинський, який фактично є представником УСРР, в суботу (2. ц. м.) перед запрошеними представниками львівської преси зясував свої завдання й обовязки на території своєї консульської округи.

Консульська округа радянського представника у Львові, обіймає шість земель, шість адміністраційних одиниць польського зразка, тзв. воєвідств, а саме: львівське, станиславівське, тернопільське, волинське, краківське й люблинське, себто всю територію під Польщею, на якій живуть українці компактною масою (Сх. Галичина і Волинь), чи більшими етноґрафічними просторами „врізуються" в польську територію (Лемківщина, Холмщина і Підляша) — за винятком Полісся, яке теж у половині є українське. Територія радянської консульської округи обіймає понад 140 тисяч км. кв. і понад 11 міліонів населення, а в доданням природного приросту за останніх сім літ — понад 13 міліонів населення. В загальному радянська консульська округа — як щодо території, так і щодо кількости населення відповідає просторові і населенню чехословацької республики. Зовсім природно, що з огляду на такий великий простір консульської округи, також обсяг діяльности консуляту мусить бути відповідно поширений. Отже радянський консулят у Львові це не звичайний консулят з обмеженими функціями, але по суті ґенеральний консулят, якого завдання переступають межі пересічного консульського представництва. Обовязки й завдання радянського консуляту у Львові відповідають обовязкам і завданням тутешнього ґен. консуляту в Харкові, хоч перший з них іще не піднесений на ступінь ґен. консуляту.

Інавґураційний виступ п. консуля Лапчинського саме доказує, що його завдання й обовязки переступають скупий обсяг діяльности пересічного консульського представництва. Вже перші кроки нового консуля на новій станиці свідчать, що п. Лапчинський корисно відріжняється від свого попередника п. Кіриченка, який проводив свою діяльність під стягом „splendid isolation" заховавшись в закамарках консульського будинку.

Якіж завдання стоять перед радянським консулем у Львові в його власній інтерпретації?

Першим завданням радянського консуля є репрезентативні функції на призначеній консульській території, дальше оборонні завдання в користь заступленої ним держави та її громадян, а опісля інформаційно-дослідні завдання. Зовсім природно, що Радянський Союз викликає в світі незвичайне зацікавлення. Зовсім природно, що цілий світ з великим напруженням стежить за подіями в Рад. Союзі, за його політичними й національними здвигами та соціяльно-економічними перипетіями. Ясно, що тимбільше зацікавлення викликують події в Рад. Союзі взагалі, а на Рад. Україні зокрема у нас, західних українців, які знають дуже добре, що доля і будуще соборної української нації залежить від політичних здобутків й соціяльно-економічного підсилення та культурного розвитку українських мас там, на широких просторах Великої України.

П. консуль жаліється, що про Рад. Союз поширюються в світі багацько „помилкових фантастичних чуток, вигадок, нісенітниць". Не можна цього твердження зовсім заперечити. Особливо польська преса скора вивертати фактичний стан справи горі дном. Але коли п. консуль відносив би ті свої загальні твердження і до української преси, а в першу чергу до нашого орґану, то це не відповідало б дійсности. Не перечимо, що і в нас могли зявитись деколи не зовсім вірні інформації — просто тому, що ми не розпоряджаємо ширшим власним інформаційним апаратом. В більшости ми здані на ласку чужих інформацій й однобічної монопольної радянської преси. Та знаючи терен Рад. України і обставини її життя в минулому й сучасному, ми всетаки стараємось з тих чужинних і радянських пресових інформацій висловити зерна правди. Чи це вдається нам в повному обємі не можемо твердити, але це торкається чисто політичних відносин, з яких докладно здаємо собі справу й освітлюємо з точки погляду цілої української нації. Зате інформації про події і процеси на західно-українській території в радянській пресі рідко коли наближуються до примітивної обективности, а їх освітлення завжди є наскрізь невірне, однобічне, ексклюзивно-партійне і тенденційне. Тому заповідь новопризначеного п. консуля про обопільні і всесторонні інформації та про підтримку в нав'язанні безпосередніх взаємин між громадськими й культурними діячами двох полос розділеної української території ми приймаємо до відома зі зрозумілим вдоволенням. Це тимбільше бажане, що дотеперішня культурна господарська і всяка інша відокремленість в створених умовах може мати дуже погані наслідки, бо в своєму розвитку може довести до повного відчуження двох віток одного народу а тимсамим до заістнування психічного підложа „двох українських народів", які можуть затратити спільну мову в основних життєвих питаннях. Зайвим було би доказувати, які це може мати відємно-важенні наслідки. Творені розколини між двома вітками одного народу можуть бути тільки тоді засипані, коли покликані в сучасному періоді нашої історії діячі Рад. України підходитимуть до актуальних злавищ українського життя як до цілости, виходячи зі становища нації, як цілости, а не з вузького становища кляси чи обмеженої партії.

Не маємо на меті аналізувати промови п. консуля. Не скриваємо того, що вона, не вважаючи на свою загальність і дипльоматичну стриманість, зробила на нас позитивне враження. Бо інавґураційний виступ п. консуля Лапчинського не мав в собі тих признак сектантсько-партійної ексклюзивности, які є такими прикметними для більших і менших радянських дипльоматів. Очевидно, промова п. консуля аж тоді буде повноважна, коли вона перейде на шлях заповідженої реалізації.

Памятайте, що всякі збірки на нагробник на могилі Івана Франка треба посилати до Центробанку, Львів, Ринок ч. 12, І. пов. на щадничу книжечку ч. 7910.

СВЯТО МОЛОДІ

шкіл Тов-а **„Рідна Школа"**, яке викликає кожного року особливше зацікавлення у Львові, відбудеться **в четвер, 7. червня 1928 р.** в год. 4. пополудни на площі „Сокола-Батька" у Львові. — Явіться численно задля втіхи, розради й національного обовязку.

2350 2—3

Поклін Тіням Поляглих.

Зелені Свята у Львові.

В оба дні Зелених Свят відвідали львівські українці могили наших національних Героїв. В перший день Зелених Свят йшов процесіональний похід з усіх львівських церков на Янівський цвинтар. В поході взяли участь непроглядні маси головно нашого міщанства і робітництва; на жаль, поза невеличким гуртком не бачили ми зорганізованого виступу представників нашого старшого, інтеліґентного громадянства, що повинно з нагоди такого торжества світити приміром для молоді та для інших кругів українського населення. Найбільш зорганізовану частину походу уявляв із себе Пласт та шкільні установи „Рідної Школи" та Василіянок, котрі під проводом своїх учителів ішли в якнайбільшому порядку й умаїли стрілецькі могили зеленю і квітками. Серед великої скількости вінків, які несено в поході, а які годі тут перечисляти, треба відмітити вінок від членів Української Галицької Армії, від централі і Філії Товариства Охорони Воєнних Могил, від Лугу, Сокола III., „Зорі", ґімназій, Пласту та богато, богато інших. Панахиду на Янівському цвинтарі відправив о. радн. Пасецький в асисті численного духовенства. Проповідь виголосив о. Скрутень, що, на жаль, своїм слабим голосовим органом не зумів загріти тисячних мас, які очікували широго, горячого, сильного слова.

Зате незвичайно гарну, щиру і відповідну до святочної хвилі промову виголосив на другий день Зелених Свят на Личаківському цвинтарі о. Семчишин. Віддаючи поклін Поляглим, закликав усіх живих, щоби вони припадали до тих могил, щоби з них брали грудку землі, а разом з нею любов і посвяту, непохитність і жертвенність для Батьківщини — України. Промова о. Семчишина зробила помітне враження й учасники понеділкового свята розходилися дійсно з піднесеним настроєм.

Щодо організації самого походу і свята, то підносимо замітку, що львівська Філія Товариства Охорони Воєнних Могил, яка займалася технічним переведенням свята, не подбала заздалегідь про належну його організацію, а якою то метою вона повинна була скликати нараду з представників усіх товариств та справу якнайбільше спопуляризувати. Сам похід відбувався все таки в можливім порядку. Представники Філії робили все можливе, щоб похід випав якнайкраще, та під тим оглядом Філія завелася на замовлених впорядчиках, з яких не всі й явилися.

Могили на обох цвинтарях упорядковано наново. Пороблено між ними стежки, могили вирівнано так, що порівнюючи їх стан зперед року, треба зазначити, що справа тревалого упорядкування тих наших дорогих національних памяток є на добрій дорозі. В найблизшому часі кожна могила одержить залізо-бетонований хрест з відповідним написом. Надто могили будуть засіяні зеленю та квітками, а кожний опікун стрілецької могили одержить з відповідною членською грамотою і приділ тої могили, якою має в рамцях загального пляну консервації могил буде мати за обовязок опікуватися та при всіх національних святах-поминках коло неї займати своє місце. З наших могил у Львові поки що тільки мала частина має своїх опікунів; усі інші могили запрошують взагалі нашої суспільности, наші товариства й установи, кооперативи й читальні, голоситися на опікунів, щоб і вони не лишилися без опіки рідного громадянства.

Радянська Україна.

Боротьба за організацію текстильного промислу.

Централістична й імперіялістична політика царського уряду свідомо не допускала до розвитку текстильного промислу на Україні. За панування большевиків справа не змінилася. Як і давніше, постачання текстильних виробів на Україну залежить від московської текстильної індустрії. Що більше, справа значно погіршилася, бо тепер ця індустрія працює дуже дорого, вироби її незвичайно лихої якости, а крім того вона не в стані задоволити потреб українського ринку. А на імпорт зпоза кордону дешевих і доброї якости текстильних товарів не дозволяє Україні та сама Москва. Через те, за винятком невеличкої групи непманів, все інше населення України, як по селах, так і по містах мусить ходити обдерте.

Тим часом Україна має цілий ряд дуже сприятливих умов для будівництва текстильних підприємств. Насамперед вона має величезний внутрішній ринок збуту на текстильні вироби, має дуже добре паливо, може мати дешеву електроенерґію, а хоч і не має досить власної сировини, то доставка її на Україну з інших країв Радянського Союзу, або з закордону через одеський порт, коштуватиме дешевше, ніж через північні порти до Московщини.

Цею давно вже пекучою для всього українського населення справою занялася нарешті президія Всеукраїнської Ради Народнього Господарства. Вона визнала за потрібне розгорнути будівництво текстильних підприємств на Україні. В українських комуністичних газетах ми находимо повідомлення про її пляни в цьому напрямі.

Насамперед визнано потрібним поширити теперішні підприємства Укртекстильтресту які виробляють конопляно-джутові вироби, організувати нове виробництво сноповязального шпагату в розмірі 70.000 пудів на рік та збудувати два нові заводи для первісної обрібки конопель із продуктивністю 6 міліонів мішків річно. Приблизні кошти будови цеї фабрики виносять коло 2 міліонів карб. Для поширення виробництва вовняних товарів визнано за потрібне збудувати нову велику суконну фабрику в харківській, сумській або полтавській окрузі. Продуктивність цеї фабрики має становити приблизно 750.000 метрів на рік. Кошти будови її мають виносити коло 3 і пів міліона карб. У галузі трикотажного виробництва президія ВРНГ визнала за потрібне збудувати так само в районі харківської або полтавської округи бавовняно-прядильну фабрику. Ця фабрика має мати 100.000 веретен і виробляти приблизно 75.000 пудів на рік. Кошти будови мають виносити коло 4 і пів міліона карб. Нарешті, в галузі шовківництва визнано за потрібне опрацювати справу про збудування механізованої фабрики для виробництва природного шовку — в районі Київщини. В районі харківської або полтавської округи визнано за потрібне збудувати фабрику штучного шовку з продуктивністю 2.000 пудів на рік. Приблизні кошти будови цеї фабрики виносять 1 міліон карб.

Як бачимо програма будови нових текстильних підприємств на Україні, яку зробила президія ВРНГ, є незвичайно скромна. Вона ні в якій мірі не може загрожувати ані монопольному становищу Московщини щодо текстильних виробів, ані не може значно вплинути на [illegible] потреб населення України. [illegible] від часу [illegible]

вже пів року, а досі нічого не чути про якінебудь конкретні заходи щодо здійснення навіть цього мінімального плану.

Господарські потреби населення і економічні міркування промовляють за тим, що власне на Україні треба було б пильно взятися до розвитку текстильної індустрії, одначе ця справа не йде вперід, бо вона не на руку Московщині. І перед цим найвищим аргументом мусять уступати на другий плян потреби населення України. Воно й на далі має ходити обдерте і платити стоящні суми за лихий московський товар.

У пластові табори!

Літо йде. Пора, на яку молодь скрізь жде з тугою, бо це час духового та тілесного відпочинку, час, коли можна насолодитись життям на лоні природи. На всьому світі жде молодь літа, яке можна би використати для пластової ідеї. У всіх країнах у пластових уладах іде гарячкова підготовка до літньої праці. Організують великі табори, вивінувані у потрібне приладдя. Культурні народи знають вагу пластового виховання, що підготовляє молодь до боротьби і твердого життя, вчить її організації та дисципліни.

Все це розуміють німці, французи, чехи, скандинавці, не згадуючи вже про англійців і американців, що жертвують для своєї молоді міліони долярів.

Правда: вже і в нас пластова ідея найшла родючу землю і розвивається, але, на жаль, дуже мало є ще в нас одиниць із старшого громадянства, що зрозуміли необхідну потребу допомагати організації пластових таборів.

Українські пластуни вже мають два постійні табори: один біля Підлютого на Соколі, на площі, подарованій митропол. Шептицьким, другий біля Кут у Головах, яку подарував щедрий гуцул. Оба табори мають ідеальне положення на сонячних збічах серед смерекових і ялівцевих борів, над кришталевими гірськими потоками.

Сокіл вже загосподарований і має 4 курені, а будується пятий. Містить 150 пластунів нараз. Цього літа буде перебувати в ньому на зміну: в липні жіночий, а в серпні хлопячий табор. В них будуть вишколюватись пл. впорядчики інструктори, які мають опісля вести працю в гуртках молоді. Будуть вчити їх практичних пл. вмілостей, як ратівництва, картографії, теренознавства, природознавства, плавання, впоряду тощо, все те практично на полевих вправах.

Табор у Головах лежить на гірській полонині (1.100 м. понад поземом моря) в самім осередку Гуцульщини. Він має виховувати і вишколювати пл. провідників. Він належить до вищого типу, т. зн. є призначений для тих, що вже перебули табор на Соколі.

Четвертий пл. табор не має ще власного приміщення — це водний табор „Чорноморців", буде цього року в Монастирі над Дністром і має за ціли вишкіл водних пластунів.

Пятий табор „Подільський" на Лисоні, має крім пл. вишколу, ціль: висипати могилу поляглим за волю героям.

Шестий табор: новиків організується в Підлютому у будинках купелевого заведення, яке світлий пл. опікун митроп. Шептицький відступив пластови на літо. В ньому будуть виховуватися наші найменші пластуни — пластова будучність. Крім цього є ще богато мандрівних таборів, які можна всюди стрінути по горах, лісах і ріках.

Це все, що є, це тільки дрібна частина того, що мусить бути. Пл. табори повинні густою сіткою покрити наші землі, щоби вся наша молодь могла перейти в них пл. виховання. Це може статися тільки тоді, коли наше громадянство поможе пластови в його праці, вписуючи свої діти до Пласту і висилаючи їх до таборів, помагаючи ті табори будувати і висилаючи на свій кошт до них незаможних пластунів. Вже тамтого року деякі українські установи це започаткували. Цього року надіється богато пластунів-робітників, що наше громадянство не дозволить їм провести літо в запалених міських мурах, у душних робітнях і низьких сутеринах, а уможливить їм пробути літо в горах, в пл. таборі. Вони за те зорганізують сотні своїх товаришів по всіх містах і містечках. На Волині пластуни надіються, що їх брати з Галичини уможливлять їм набрати в таборах національної свідомости і пл. знання, яке вони потім рознесуть по всіх закутках Волині. Поможіть їм, чим можемо краще проломити сокальський кордон, як впеналючи там десятки свідомих і вишколених організаторів молоді!

Нехай кожний заможніший громадянин сповнить свій народній обовязок і вишле одного пластуна до табору, кожна народна установа нехай вишле бодай один пластовий гурток.

Вложений в пластове виховання гріш, оплатиться сторицею! Будемо спокійні про будучність народу.

А. П. „Л. Г."

В роковини смерти Франка.

Концерт „Т-ва Письменників і Журналістів ім. І. Франка".

Святочний вечір у роковини смерти Франка, влаштований „Т-вом Письменників і Журналістів ім. Ів. Франка" у Львові, стягнув таку численну авдиторію, що саля Музичного Інституту ім. Лисенка, наповнена вщерть, не могла помістити всіх, що бажали почути концерт і бути присутніми на святі. Давно вже програма такого вечора не зєднала в собі стільки артистичних сил і не вабила публики такою ріжнородністю. Вечір мав майже чисто музичний характер і був новим доказом, що наше громадянство дійсно спрагнене мистецької музики і коли тільки має змогу почути талановитих інтерпретаторів та небанальну програму, то не минає тієї нагоди і спішить лавою на такий концерт.

Здається, небагато було між авдиторією таких, що воліли би були програму, зложену виключно з рідних композиторів; оперовим артистам краще полишати волю у виборі їхнього репертуару, що й зроблено цим разом. Зрештою цей вечір у роковини смерти Франка не мав програмового характеру, а був тільки річною згадкою, присвяченою памяти письменника, якого імя вибрало галицьке товариство письменників і журналістів як символ свого обєднання та своєї праці.

Вечір почався промовою голови Т-ва д-ра **Василя Щурата**, що витав зібраних і віддав поклін Великому Робітникові Пера, якого імя зібрало організаторів та учасників свята так численно. Опісля слідувала точка за точкою богатої й інтересної програми, апльодованої завзято всіми зібраними.

Імена виконавців: **А. Остапчук, С. Федорцевої, М. Голинського, Е. Перфецького та Л. Туркевича** добре відомі нашому громадянству, що мало нагоду чути їх не вперше. Кожна точка їхньої програми, кожний їх виступ, викликали бурю оплесків і голосні домагання все нових наддатків.

Не маємо наміру переходити цілої широкої програми і подрібного її виконання. Зазначимо лише, що з наддатками виступали і п-а Остапчук і п. Перфецький і п. Голинський, а публиці все ще здавалося, що того всього за мало. Атракцією того з кожного погляду вдатного вечора були сольоспіви п-и Остапчук і п. М. Голинського, які голосово були дуже добре розположені і просто полонили розентузіязмовану авдиторію. Овацію зроблено теж п. дир. В. Барвінському як авторові тріо „Пісня пісень" на фортепян, скрипку і сопрановий голос. Узагалі концерт пройшов з небувалим успіхом — на загальне вдоволення усіх.

Усі виконавці дістали коші квітів від своїх звеличників, а пані з перших рядів закидали квітками М. Голинського. На салі можна було бачити найчільніших представників наших установ, організацій і товариств, консуля Радянської України п. Лапчинського, віцеконсуля Григоріїва і богато інших. На частині програми був присутній також делегат міністра освіти з Варшави п. Вацлав Роговіч, що був проїздом у Львові і цікавився організацією „Т-ва письменників і журналістів ім. Ів. Франка".

Між авдиторією можна було почути голоси, що якби ціни за цей вечір були й подвоєні, то білети були би також хутко розкуплені, як це мало місце цим разом. Це найкращий доказ, що добра програма і виконавці з іменами все стягнуть публику до концертової салі. Вечір протягнувся до год. 10.40.

Н. Н.

З парляментарної арени.

(Власні телефонограми з 5. червня 1928.)

ВИБІР КОМІСІЇ КОНТРОЛІ ДЕРЖАВНИХ ДОВГІВ.

(ік) Скарбова комісія під головуванням пос. Кшижановського (1-ка) рішила зголосити в імени комісії внесок з домаганням до міністра фінансів виконувати точно 8. статтю промислового закону, яка звільняє ремісників, працюючих лише з одним помічником від промислового податку. Дальше комісія рішила запропонувати соймові вибрати ось таких членів до комісії контролі державних довгів: пос. Бирка (1-ка), пос. Пончек (ППС), пос. Маліновський (Визв.) і пос. Тромпчинський (ЗЛН.), заступниками пос. С. Хруцький (Український Клюб) і пос. Лелвох (Стр. Хл.).

ВИБІР ЗЕМСЬКОЇ КОМІСІЇ.

(ік) Земельна комісія під головуванням пос. Ост. Луцького устійнила слідуючу листу членів земської комісії: а) з групи більшої власности: Лещинський і заступник Ванькович — оба на внесок 1-ки, б) з групи дрібної власности пос. Гиля (на внесок 1-ки) і пос. Липацевич (на внесок Визв.), заступниками пос. Маліновський (Визв.) і Юліян Павликовський (українець); в) з групи беземельних пос. Ніский (ППС), заступник Ціпак (1-ка).

ПЛЕНАРНЕ ЗАСІДАННЯ СОЙМУ.

Бюджет мін-ства внутр. справ. — Атак опозиції. — Справи непольських народів.

(ік) Після короткого і доволі безбарвного реферату бюджету мін-ства внутр. справ виголошеного пос. Полякевичом (1-ка), в якому референт здебільша поминув закиди піднесені в комісії та заступав погляд уряду навіть всупереч настроям комісії, розвинулася дискусія, яку можна назвати атаком опозиції на міністра внутр. справ і цілу систему нинішнього правління. Пос. Багінський (Визв.) зазначив злий сойновий звичай, введений референтом пос. Полякевичом, що референт мотивує і ставить внески від меншости комісії. Промовець доказує, що нинішній цілий адміністраційний апарат є здеморалізований. Найгіршими для сільського населення є поліційні протоколи. Наводить приклад, де в одній громаді одного дня відбулося 48 справ із поліційних протоколів. Дальше критикує самоврядування і переходить до характеристики поліції. Було багато, ковіяв, випадків, що підчас виборів спокійне сільське населення мусіло успокоювати поліцію, котра авантюрувалася. Те, що ділося підчас виборів на „кресах", було доливанням оливи до вогню. Не зголошує внеску на недовіря міністрові, тому, що вважає, що це мало практично і краще освідомлювати громадянство та панів із санації, що погано бавляться. Пос. Зайддер (1-ка) боронив бюджету мін-ства внутр. справ. Пос. Прагер (ППС): Чи польська держава є поліційною державою? Референт доказував числами, що ні, але гадаю, що тут не рішають цифри. Поліційний характер правління міститься не в скільности поліції, лише в її втручуванні до всіх справ. Реформа повинна торкатися не самої поліції, тільки глибшого підложа в системі державної адміністрації. Говорячи про виборчі зловживання та ілюструючи їх багато фактами, кінчає увагою, що треба би хіба заложити великий музей виборчої нікчемности. (Ця остання увага викликала великий галас на лавках „одинки" й примусила головуючого маршалка звернути промовцеві увагу). Пос. Верчак (ЗЛН) заявляє, що дзвони на похорон ендецької партії є передчасні, бо будучність належить до ендеків. Зокрема накидається на непольські народи. Недопустимою, мовляв, є річчю, щоби посли всупереч посольській присязі заявляли, що ще в теперішньому поколінні бажають відірвати одну третю частину території польської держави. Розуміємо самостійність і ідеали, але не коштом чужої власности, не коштом холмської землі та польського Поділля, яке переснкло нашою кровю. Спроби лівиці приєднати собі національні меншости є небезпечні. Треба шукати співпраці зі словянським населенням наших кресів, але не за посередництвом провідників, які є ворожі до всего, що польське. Пос. Соболевський (1-ка) боронить головніє мін-ство внутр. справ перед закидами виборчих зловживань, позаміняючи вокрема з лівицею та вокрема з ендецією. У відношенні до українців зложив таку високозначну заяву: „З нашої лінії відносно меншостей не думаємо сходити, однак мусимо застерігтися проти закидів, які робляться українцям, що хотять льояльно з нами співпрацювати. Ані уряд, ані ми не дозволимо, щоби їм хоч волос з голови злетів і всі закиди, спрямовані проти них уважаємо спрямовані проти нас". Кінчає свою довгу в дуже енергійному тоні виголошену промову таким сензаційним зворотом: „Цілю Безпартійного Бльоку є направа конституції. Ця ціль буде осягнена і мусить бути осягнена або в соймі або теж поза соймом". Ця заява викликала велике заворушення і оклики „що це за погрози". Опісля видно було, що сам клюб 1-ки цею заявою дещо сконстернований. Здається, що в цій справі пос. Соболевський виголосить ще нині якесь „спростування". Пос. Когут (український радикал): Діяльність мін-ства внутр. справ є в яскравій суперечці з принціпом правопорядку. Промовець наводить кілька конкретних прикладів непошановання прав особистої свободи і мешкання, листової тайни, свободи слова і зборів. Солідаризується з Українським Клюбом (промовою пос. д-ра Дм. Левицького) у справі, коли то промовець Українського Клюбу порівнав політику Польщі з політикою Пруссії. Веселість на салі викликав нефортунно взятий промовцем зворот, що йому волосся на голові повстає (з приводу декрету про виїмковий стан) — тому, що на голові промовець не має, як відомо, ані одного волоска. Пос. Керник (Пяст): Колиб наше відношення до уряду мало виявитися в голосуванні, то ми мусіли би голосувати проти бюджету, але тому, що бюджет даємо державі, а не урядові, будемо голосувати за бюджетом. Пос. Чижевський (ХД) заповідає резолюцію, закликаючу до протиділання політиці Банку Господарства Кр. Пос. Баран (Укр. Кл.): Зміст промови подаємо нижче. Пос. Чарнєцький (ППС) говорить про департамент здоровля. Про те саме говорить пос. Дибовський (1-ка). Пос. Опольський (Стр. Хл.) розводиться над завеленими надіями, які польські селяни покладали на травневий переворот. Пос. Серветник (Укр. Кл.): Останні розпорядження п. воєводи Меха на Волині перечать елементарним поняттям про правопорядок. Самоврядування на Волині є повною фікцією і пародією. Того, що діялося підчас виборів на тій нещасливій землі, просто трудно описати і треба буде дивуватися, що 1-ка не отримала на Волині всіх мандатів. Уряд прямує до того, аби Волинь відокремлювати від решти українських земель у польській державі, але Волинь не дасть себе втягнути в таке відсепарування на користь польської імперіялістичної політики. Волинь, ця прастара українська земля, разом з іншими українськими землями прямує до вільної будучини. Проти всіх практик нинішнього уряду зголошуємо наш протест і заявляємо, що будемо голосувати проти бюджету. Пос. Пахольчик (1-ка) твердить, що уряд, якого називають грабарем самоврядування, зробив для самоврядування дуже багато. Пос. Шипула (ком.) доказує, що вибори у Варшаві відбулися під фашістівським терором. Десять міліонів дисп. фонду мін-ства внутр. справ це ще за мало, бо і так комуністи зростають з кожним днем. Пос. Чучмай (сельроб) перечисляє шиканування з боку старостів на провінції головно на Пинщині та переказує драстичний випадок арештування нинішнього посла Сенюка. Накінець сьогоднішньої дебати забрав голос мін. внутр. справ ген. Складковський, який відповідав по черзі майже всім промовцям, головно Керникові, Багінському та Прагерові. Нарікав на виб. психозу, яка винувата у вічному обвинувачуванні уряду в виборчих зловживаннях. Підчас промови міністра нераз приходило до галасу на салі, головно при заявах, що міністр уважав своїм свідомим обовязком узяти участь у виборах, тому, що населення не знало на яку листу має голосувати, аби бути разом з марш. Пілсудським. Міністерство заангажовано урядово у ви-

борах тоді, коли міністр скликав воєводів і доручив їм допомагати Безп. Бльокові. Признає, що в 3-місячнім протязі виборів було чимало „недотягнень“ і зловживань. Міністр, мовляв, хоче також їх розслідити як посли. Якщо сойм робить закиди цієї адміністрації, то повинен внести на вотум недовіря міністрові, одначе не чіпатися дисп. фонду ані грошей, призначених на карабіни для поліції. Цікаво, що спеціяльно щодо закидів з боку пос. д-ра Барана й інших українських промовців міністер не заняв становища.

ПРОМОВА ПОС. Д-РА СТ. БАРАНА.

(ік) В довгій промові пос. д-р Ст. Баран представив цілість польської внутр. політики відносно українців. Українці все тверезо глянули на травневий переворот, знаючи, що він не змінить у нічому важкого положення українців у Польщі. Розпорядок про організацію адмін. властей надає воєводам і старостам такі широкі уповноваження, що вони тепер є майже диктаторами, а маленьким диктатором є поліціянт на основі розпорядження про безвзглядно-карні мандати. Ці карні мандати стали єгипетською пошестю для селян, а вже спеціяльно для українських селян. Згадує інструкція, що поліціянт, який приходить із обсягу інспекції, мусить прийти з позитивним вислідом, значить, він приходить із донесеннями часто видуманими. Витворився стан великого напруження поміж українськими селянами та поліцією. Поправи в поведінці поліції відносно населення нема. Незалежна українська преса віддана подвійній цензурі: прокуратора і поліції. Особливою такою опікою втішається „Діло“ і „Свобода“ у Львові та „Українська Громада“ в Луцьку. Гродське староство у Львові конфіскує навіть промову, виголошену у соймі. Самоврядування в Сх. Галичині нищиться систематично з нац. оглядів. Навіть у такому місті, як Тернопіль, є все ще комісарський уряд і комісарем є якийсь професійний офіцер із Познанщини, який нічогісенько не розуміється на самоврядуванні. Соймові вибори є окремою картою діяльности нинішнього уряду. Наше населення було підчас виборів майже зовсім вижите з-під права. Нас, вибраних представників українського народу, ці всі відстрашування не спинять від охорони прав нашого народа. Щодо особи нинішнього міністра внутр. справ не маємо зовсім сумнівів. Він виконавець системи і хоче робити в Польщі порядок, одначе цей порядок виключно на полі фінансової санації, контролюючи несподівано якийсь жидівський заїзд, або заглядаючи на село, щоби допильнувати чи селяни будують виходки — навіть у таких околицях, де самі селяни живуть у землянках. І така санація є потрібна, але не конче нею мусить занятися міністр. Зате п. міністр забуває про морально-політичну санацію, де потребує навчити своїх підвладних обективности та пошанування законів. До п. міністра і до цілого уряду не маємо довіря і голосувати будемо проти бюджету. (Рясні оплески на непольських лавках.)

ПРОМОВА ПОС. С. ХРУЦЬКОГО.

(ік) В суботу пос. Серг. Хруцький (Укр. Клюб) виголосив велику промову, присвячену виключно справам православної церкви під Польщею з уваги на повну безпомічність населення правосл. віроісповідання в нинішніх відносинах. Промова дала знаменитий перегляд цілої польської політики у відношенні до церкви від початку аж до нинішнього дня, з перечисленням усіх виданих в тій ділянці законів і розпорядків, їх історії та наслідків. Не маючи змоги з техн. мотивів навести цю надзв. цікаву, з великим темпераментом виголошену промову, зазначуємо, що буде вона в цілости друкована у луцькій „Українській Громаді“.

Останні вісти.

(Власні телефонограми з 5. червня 1928.)

ПЕРЕД ДИМІСІЄЮ ЧІЧЕРІНА?

(ік) Протибільшовицька агенція „Русс-прес“ повідомляє про гострий конфлікт поміж комісарем закорд. справ Чічеріном і головою ДПУ Менжинським з приводу останніх арештувань поляків. Ці арештування, мовляв, причиняються до загострення польсько-більшовицьких відносин, чого не бажає собі Чічерін. У звязку з цим конфліктом має уступити Чічерін. (З огляду на джерело цеї вістки треба її приняти із застереженням.)

КРИТИЧНИЙ ДЕНЬ ПЕКИНУ.

(ік) В Пекіні, який покинули вже війська Чанг-Цо-Ліна, а до якого не ввійшли ще південні війська, панує велика трівога. Створено спец. відділи для охорони порядку та проголошено кару смерти за грабунки. Японські війська обсадили бувш. австро-угорську амбасаду та заявили, що будуть стріляти, якщо відділи півд. армії переступлять лінію барикад. На Чанг-Цо-Ліна по дорозі з Пекіну до Мукдену виконано атентат, висаджуючи в повітря поїзд, яким він їхав. Чанг-Цо-Лін ранений. Богато з його окружения згинуло.

302 РОКИ ВЯЗНИЦІ.

(ік) У звязку з нашими святами ми не мали нагоди подати ще вістки про закінчення великого процесу у Білостоці проти 135 комуністів. У висліді 2 особи (обі жінки) присуджено на 8 літ тяжкої вязниці, три особи на 7 літ, 13 на 6 літ, 15 на 4 роки, 22 на 3 роки, 16 на 2 і пів року та 5 на 2 роки вязниці.

ПОЛЬСЬКО-ЛИТОВСЬКИЙ КОНФЛІКТ.

Вальдемарас дав у Женеві інтервю, в якому заявив, що підчас нарад Ліги Націй не прийде мабуть до жадних несподіванок у польсько-литовській справі. Становище Литви є ясне. Вона хоче полишитися самостійною без якоїнебудь політ. унії з Польщею або СРСР.

ПОЛЬСЬКИЙ ЛЕТ НАД ОКЕАНОМ.

(ік) При кінці червня має бутцімто послідувати давно вже заповіджений лет двох польських летунів із Парижа до Америки. Лет їтиме на Азорські острови, отже в напрямі на півд. частину Атлантику. Покінчено останню пробу, яка трівала 32 годин.

По широкому світі.

Адміністративна рада міжнародного бюра праці відкинула проект англ. державного делегата, щоби ще раз переглянути вашингтонську конференцію про 8-годинний день праці.

Муссоліні обіцює виступити в сенаті з великою промовою про закордонну політику Італії.

Комуністи в Спол. Державах рішили поставити теж свого кандидата на президента. Є ним Уіліям Фостер. Програма його така: признання СРСР і повна рівноправність для негрів.

Один із спільників Белі Куна Георг Люкас випущений із віденської вязниці.

Російська лікарка Чернова, що працює в Відні, відкрила бациля красухи (шкарлятини). Подрібне справоздання свого відкриття вона здасть 11-го червня на міжнароднім лікарськім конгресі у Кенігсбергу.

Австрія відмовила Мадярщині у видачі Беля Куна.

Організаційний рух.

Повіт. Зїзд УНДО в Стрию.

Дня 28-го травня ц. р. відбувся в Стрию в салі Народнього Дому Зїзд відпоручників громад стрийського повіту в справі переорганізування Повітового Комітету УНДО. На Зїзді явилися репрезентанти 46 громад. Проводив д-р Антін Гарасимів, який пояснив зібраним становище Української Парляментарної Репрезентації в соймі до уряду і політичну ситуацію під теперішню хвилю. Програму УНДО і конечність організації повіту на партійній основі пояснив д-р Калуський. В дискусії над цими рефератами забирало голос богато присутних, після чого д-р Гарасимів здав звіт з дотеперішньої діяльности Повітового Комітету УНДО. Вибрано новий Пов. Комітет, якого головою став д-р Антін Гарасимів.

НОВИНКИ

— **Опікуни стрілецьких могил.** Тринадцятий спис членів-опікунів українських стрілецьких могил: 169) інж. Лев Шепарович, Львів, 170) дир. Тančаковський, Львів, 171) Т-во студ. ветер. „Ватра“, Львів, 172) Ірина Бей, Литвинів, 173) о. Теодор Цегельський, Струсів, 174) Василь Сапіш, Надвірна, 175) Володимир Конкевич, Варшава, 176) д-р Денис Лукіянович, Перемишль, 177) Юлія Федевич, Черниво, 178) д-р Осип Горбачевський, Станиславів, 179) Лука Шкондюк, Соколівка, 180) Всеволод Левицький, Львів, 181) інж. Роман Семкович, Львів, 182) інж. Олександер Гладиловський, Львів, 183) дир. М. Лазорко, Львів, 184) Дарія Старосольська, Львів, 185) Марія Кулинякова, Варшава, 186) д-р А. Горбачевський, Чортків, 187) Т-во „Студентська Громада“, Львів, 188) Емілія Кадайська, Станиславів — 2 могили. На 2.000 могил у Львові 252 мають уже своїх опікунів.

— **Львівська хроніка.** У кіні „Гражина“ почав горіти фільмовий апарат; крім попареного „оператора“ і трохи переполоху ніякого нещастя не було. — На вул. Жовківській 69. злодії вломались до крамниці з обувою, підкопом через канал і забрали краму на 30.000 зол. — За стрийською рогачкою застрілився 21-літній Е. Кшеміцький, ортопедичний практикант; причина: кохання. — Зле вийшов на романі із своєю „урядничкою“ власник складу пляшок у Львові п. Гальберсберг. Коли роман мав живі наслідки, він рішив оженитись із дівчиною, але покищо заручився, домагаючись від її батька віна, себ-то половину хати, обіцяної доньці. Тоді зведена дівчина подала свого шефа в суд, який засудив його на 6000 зол. відшкодування (у цьому була й сума належної дівчині бюрової пенсії). Пан Гальберсберг, щоби викрутитись і нічого не платити, продав одночасно свій дім і за це станув перед судом, обвинувачений в ошуці; тепер йому грозить 6-місячна вязниця.

— **Багатий Львів.** Львівський державний комісар Стшелецький має намір при помочі свого дорадчого комітету позичити для м. Львова від америк. фірми Блер 5 міл. дол.

— **Управа окружного фонду безробіття** у Львові повідомляє, що найвища норма денного заробітку, що була підставою при обчислюванні вкладок за фізичних робітників, складаних у Фонді Безробітних підвищена від 31. травня на 7.50 зол.

— **Примхи природи.** У селі Білавинцях у землі витворилась пріра на 65 м. ширини, 28 м. глибини і 8 м. довжини. Яка цьому причина, ніхто з місцевих людей не знає. — Дня 30-го травня було в Парижі 29 степ... у тіни.

— **Катастрофи.** У Дятківцях біля Коломиї згорів тартак вартости 100.000 зол. — У Гродні зударився варшавський поїзд із товаровим; двох пасажирів убитих, 20 тяжко ранених.

— **Бандитизм.** У добромильськім повіті зловили 5 бандитів, що недавно напало на подорожніх; ще двох спільників утікло.

— **Посли загрожені еспанкою.** До варшавської соймової канцелярії прийшло багато листів від послів, з виправданням, що не в силі приїхати на сесію, бо недужають еспанкою.

— **Іспит зрілости** в українській гімназії „Рідної Школи“ в Дрогобичі відбувся в днях від 29. травня до 2. червня під проводом п. Ярослава Вербицького, директора філії акад. гімн. у Львові. Іспит зложили: Берегуляк О., Вергун С., Гаврищук Е., Горницька В., Городинський І., Гринай Д., Зінко Ф., Кобрин К., Кульчицький С., Майківська М., Макар П., Михальцевич І., Проць В., Романюк І., Соболта Б., Терлецький Я., Тустанівська М., Юрків І., Яремович М., Ясеницъ В., Яхно Іван, Яхно Мирослав. При письменім іспиті репробовано двох, при устнім чотирьох абітурієнтів.

— **Іспит зрілости** в українській жіночій гімназії в Перемишлі відбувся в днях 30. і 31. травня ц. р. під проводом дир. д-ра Дениса Лукіяновича. Іспит здали: Адріянович Іванна Марія, Бардин Софія, Вахнянин Леонтина Стефанія, Волянська Іванна Гаврищкевич Стефанія, Гайдукевич Софія, Гамерська Дарія, Гомза Софія Ольга, Гой Стефанія, Козій Олена Емілія, Лукович Катерина, Мацуляк Лідія Мирослава, Медяско Ірина, Мирович Лідія, Німців Любов Ірина, Павляк Анна, Пшепюрська Марія Мирослава, Савчин Меланія, Свита Юлія, Трешневська Дарія Нада, Халжай Надія, Чаус Марія, Черкавська Наталія.

— **Шукають за „Італією“.** Хоча фашистівський уряд заявив чванькувато, що зможе відшукати згубленого ген. Нобіле власними силами, скандинавські держави не взяли це підставою до образи і не залишили „Італії“ серед північних ледів, зани надлетять її на поміч італійські літаки. На Шпіцберг летять два шведські гидроплани; із Ленінграду їдуть два літаки і один криголом. Провід над усіма експедиціями взяв відомий мандрівник і вчений Нансен.

— **Різні вістки.** Наймолодшого бурмістра, як хвалиться Катовиці, має в Европі їхнє місто; він має 34 роки, чи він є найрозумніший не то зпоміж европейських бурмістрів, а бодай з катовицьких громадян, про це не пишуть. — Американські журналісти запротестували проти клюбу преси в Вашингтоні, що він вибрав почесним членом Муссоліні, який не признає свободи слова в пресі. — На летунськім майдані в Стакен (Німеччина) пожежа

знищила частину магазинів і варштатів. — Біля Анкони відчули сильний землетрус.

— **Товариство польських дентистів у Львові святкувало 35-літній ювилей** свого існування. Воно називалось спершу „Т-во взаємної допомоги польським дентистам“. Першим головою Т-ва був Теофіль Мерунович, заст. голови відомий поет Адам Асник, колишній редактор краківської „Нової Реформи“, а секретарем Бронислав Лясковніцький, який є нинішнім головою. Нині товариство має 71.000 зол. фонду для емеритів і сиріт і виплачує пенсію 15 емеритам і 16 вдовам та дає допомоги збіднілим членам.

— **Національний Музей у Львові мав** в місяци маю 216 чисел (375 предметів) приросту до загального числа 26577, головно у відділі видань по історії мистецтва, дереворитів, штихів, карт та писанок. На це зложилися дари пп.: д-ра Антоневича (Варшава), д-ра Колін Струве (Люнд), Возняка М., Заренбського А. (Ленінград), Качмарської С., Кладочного О., Кнігиницького В., ред. Latvijas Saule (Рига), о. Лушпинського Ів., Лушпинської Л., о. Пастернака Ів., д-ра Рипки В., Сепюти П., д-ра Фішера А., д-ра Яворського Ю. А. (Прага). Музей відвідало 272 осіб, в тім прогулька гімназистів з Перемишля, прогулька семинаристок зі Самбора, 120 членів польського бібліотекарського зїзду та міністер Добруцький з представниками воєвідства.

Театри.

Міський великий театр:

6-го г. 7·30 веч. „Кавалерія рустікана“ і „Паяци“ останній виступ М. Голинського.

7-го г. 7·30 веч. „Вірна жінка“.

Міський „Театр Новин“:

6-го г. 8. веч. „Молодість у маю“ (50 прц. знижки).

7-го г. 8. веч. „Паганіні“.

КІНА.

„Апольо“: „Пробудження жінки“.
„Лев“: „Вежа кохання“ (Дон Жуан).
„Палас“: „Дама в тигровім платі“ і „Легко стати батьком“.
„Фатаморгана“: „Циганський барон“.
„Байка“: „Шість тижнів між апашами“.

Зі спортового життя.

УКРАЇНА — ЛЕХІЯ

Змагання за мистецтво А-класи між повищими дружинами відбудуться в четвер 7. червня в год. 11 на площі Цитаделі. До цього часу „Лехія“ в змаганнях з „Україною“ виходила все побідником крім одної нерозіграної. Одначе це були змагання товариські. В четвер стрінуться обі дружини в боротьбі за мистецтво. Сподіємося, що „Україна“ скріплена Кобзарем, доложить усіх старань і зреванжується „Лехії“ за всі дотеперішні поразки.

ПОГОНЬ І. Б — УКРАЇНА 4:3 (3:3)

Змагання ці, які відбулися в неділю перед змаганням І. Ф. Ц. (Катовиці) — Погонь І. при участи 6.000 видців, виявили не знати вже котрий раз кардинальну хибу нашої дружини: брак сорпи зо [illegible] гри. Тільки трьох граців грало в зап'ятім: Кобзар, якого поворот до Львова [illegible] радісно повитати. Ворсуа і Ревера. Всі інші були статистами, менше або більше заангажованими у грі. [illegible] перед чужой публики [illegible] нашої дружини, [illegible] добрі граці, але без бігу, без старту. [illegible] перемога над Погонею [illegible] Україна, а особливо її напад і [illegible] помочи були рухливі [illegible] проходжувались по граншу. [illegible] талій гри має Україна [illegible] здобути [illegible] Перед Україною [illegible] в ній я [illegible] треба грати [illegible]

П. Ст.

А. ПЯСЕЦКІ С. А. ФАБРИКА ЧОКОЛЯДИ **КРАКІВ**
ВЛАСНІ СКЛЕПИ: Краків, Головний Ринок, Лінія А–Б і Ц–Д. Варшава, Краківське передмістя ч. 7.
поручає безконкуренційно, у великім виборі роди чоколяди сметанкової, молочної, десерової і до варення як також чоколядки, кармельки і цукри. — Не шумною реклямою, але якостево знаменитими виробами, зробленими з гарантійно чистих сирівців, хочемо здобувати признання найширших кругів, одночасно числячи найприступніші ціни.
1581 Замовлення приймає Народна Торговля у Львові. 30–50

Нові книжки й видання.

КНИЖКИ.

Dr. V. Charvat, dr. E. Strauss: Ukrajinci, a jejich osvobozenecke hnuti. Brno 192?. ст. 24.

ЖУРНАЛИ.

Літ. Наук. Вістник, кн. VI. червень.

Молоде Життя, часопис українського пласту, ч. 4—5, 15-го травня.

Сільський Господар, орган Краєв. Тов. Госп. „Сільський Господар", ч. 11., 1. червня.

Наша Земля, суспільно-політ. і літер. журнал. ч. 5., травень.

Вільне Козацтво, Прага. ч. 12. 25-го травня.

Przegląd Polityczny, czasopismo poświęcone zagadnieniom polityki zagranicznej. Marzec-kwiecień.

Життя і Знання, ч. 9. Зміст: Видержність і видатність праці людини. Ю. Крах: Папір. Н. Королів — Старий: Молоко. Т. Фотинюк: Дивні чуда природи. М. Бажадук: Значіння нафти. С. Парфанович: Про недугу рака. М. Рудницький: Кіно, його світло і тіни. В. Дорошенко: Два учителі Івана Франка. В. Наріжний: Бурсак. Роман. 18 ілюстрацій.

Господарсько-кооперативний часопис. Орган Ревізійно о Союзу українських кооператив. Ч. 12—23. 30. травня.

ОПОВІСТКИ.

Українська гімназія „Рідної Школи" в Дрогобичі. Вступні іспити до кляс від II.—VII. включно відбудуться 25. і 26. червня, вст. іспит до І. кляси 28. і 29. червня. Інформації і зголошення кожного дня передполуднем в секретаріяті гімназії. — *Управа.* 2364 1—6

Управа дівочої гімназії Рідної Школи в Станиславові (гуманіст. тип) подає до відома, що вступні іспити до І. кл. відбудуться 28. червня, до кляс II.—VIII. 29. червня. Подання до вступного іспиту до кляс II.—VII. з відповідними звичуниками треба вносити до дня 23. червня до Управи гімназії. — *Д-р М. Совевицький.* 2339 3-3

В академічній гімназії у Львові вступні іспити до кляс II—VII на основі подань внесених в маю до Дирекції відбудуться дня 19. з евент. продовженням дня 20. червня; зголошення до вступних іспитів до кляси І. приймаються в днях 25.—27. червня лише в передполудневих годинах від 10—12.; вступні іспити до кляси І. відбудуться дня 29. червня від год. 8. рано.

Ширші сходини „Секції Студенток" при Т-ві „Студ. Громада" відбудуться дня 7. червня 1928 р. в год. 10. передполуднем в Авлі Акад. Дому, вул. Супінського ч. 21. — *Видія.* 2359 1-1

Приватна гімназія коедукаційна „Рідної Школи" з правами державних шкіл в Золочеві. Вступні іспити до кл. І. відбудуться дня 29. червня в год. 9. передполуднем. Перед тим треба зголоситися в дирекції гімназії, зложити метрику, евентуально шкільне свідоцтво і свідоцтво щіплення віспи. Вступні іспити до кл. II.—VII. відбудуться дня 2. і 3. липня. Перед тим треба внести подання до дирекції гімназії долучуючи шкільне свідоцтво, метрику і свідоцтво моральности, та зложити іспитову таксу. Іспит почнеться в год. 9. перед полуднем. Вступний іспит до кл. VIII. можна здавати тільки за дозволом Кураторії Ш. Л. О. Вписи до кл. I.—VIII. відбуваються перед вакаціями до 3. липня включно. — *Свщ. Хмільовський Микола*, управитель.
2355 1—3

Пригадка. Продовження Загальних Зборів Товар. Туристично-краєзнавчого „Плай" в середу 6. ц. м. в год. 6. веч. в „Бесіді". Проситься о численну участь членів. 2361 1-1

Музей Наук. Т-ва ім. Шевченка у Львові відчинений є днем 1-го ц. м. щодня від 2—6-ої год. попол., в неділі і українські свята від год. 10—12 передпол. — В місяці травні відвідали Музей 92 особи, в тому шкільні прогульки зі Львова, Перемишля і Самбора та члени польського бібліотекарського Зізду. Прирості було 195 чисел (232 предметів), головно з археольогії, етнографії та історії природи. Жертводавцями були пп.: Андрухович, Береза, д-р Вербенець, Заклинський, Ігнатович (Волинь), Кордюк, д-р Крипякевич, Лащук (Волинь), Махух, Матвійко, Наст. Полянський Ю., Пришляк.

В приватній жіночій учительській Семінарії СС. Василіянок з правом прилюдности в Дрогобичі відбуватимуться вступні іспити на II., III. і IV. курс в днях 28. і 29. червня ц. р., а вступні іспити на І. курс 30. червня і 2. липня ц. р. До іспиту треба предложити: а) метрику хрещення, б) лікарське свідоцтво фізика, в) послідне шкільне свідоцтво. Приймається також зголошення до Інтернату СС. Василіянок. — *Дирекція.*

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

СОК зі смерекового квіту для грудьонедужих в ½ літрових фляшках з печаткою Ю. В. виробу Юліяна Вариводи держ. лісничого в Грабівці, можна одержати в Повітово-Торговельній Спілці в Калуші (Народний Дім) по ціні 5 зол. за фляшку. 2311 4—5

ГОДИННИКИ тільки найліпших фабрик прецізійні продає за готівку і на рати від десятків літ з найліпшої сторони звісна фірма **Іван Зельтенрайх**, Львів, пл. Марійська ч. 5. 3 89-?

ФОРТЕПЯН піяніно куплю, заплачу сейчас готівкою. Ганак, Пілсудського 21. І. поверх. 2314 5—8

КОНКУРС на будову мурованого приходства в Заболотові. Зголошення приймається кожного дня в Парохіяльнім уряді до 10. червня ц р. 2337 3-3

ДУЖЕ ДЕШЕВО... ТАК, але заразом найліпші годинники як також ювилерські вироби, продає найбільший у Львові фабричний склад **Й. Домбровскі —Лев Розважевскі**, Академічна 2 (Готель Жоржа) тел. 27—29. Догідні умови сплати. 2346 3-3

КОНЦИПІЄНТА рутинованого негайно прийме д-р Теодор Жолнірчук, адвокат у Бродах. Услівя після умови.
2336 3—3

ПРОФЕСОР гімназійний, дірігент, прийме лекцію, а радше курси зі середніх шкіл на час ферій в кліматичній околиці, на відповідних умовах. Оферти слати під Енергія до Адміністрації „Діла". 2322 2-4

ШУКАЮ мужа для інтелігентної, чесної, характерної, не бідної шатинки, інтелігентної, в старшому віці, сестри учительки. Підходячі панове, трактуючі справу поважно, будуть ласкаві слати зголошення враз з фотографією до Редакції для „Свата". 2354 1–3

КОМНАТА умебльована тільки для пана до віднайму — окремий вхід. Глинянська 6, лівий партер. 2356 1-1

ЧУЖИНЕЦЬ глядає добре умебльованої комнати з лазничкою, з окремим входом на довший час при шляхотній рідні. Зголошення до Адміністрації „Діла" під „Спокійна околиця". 2358 1-2

ПОШУКУЮ станції в околиці академічної гімназії. Зголошення до Адміністрації "Діла" під „Станція" до 25. червня. 2360 1-1

30 моргів орного поля, чорнозем, деревляні будинки: дім, стодола і стайня — криті соломою, керниця-помпа, керат, молотільня і господарські знаряди в добрім стані — 4 км від міста і залізничої станції, з причини виїзду до продажі. Константин Олейняк, Маковисько, почта Козова. 3363 1-1

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

Спеціаліст недуг легінів, серця і желудка
Д-р Фелікс Ган
Львів, Городецька 46.
2353 Пересвітлення Рентгеном. 2—24

зол. 6·60 **ГОДИННИКИ** зол. 6·60
всеге швайцарські з гарантією
тільки у Б. ҐРИНБЕРҐА Сикстуська 4

ВОРОГИ НАСЕЛЕННЯ.

Комарі і мухи є найстрашнішим ворогом населення, які розносять заразу горячки та інші небезпечні недуги, приносячи в цей спосіб більшу шкоду як найсильніші дикі звірі. Кусаючи нас, комарі та мухи позбавляють нас сну і затроюють орґанізм.

ЗАБЕЗПЕЧУЙТЕСЯ проти цього ворога при помочі ФЛІТУ.

Як наслідок довгих старань і досвідів, ФЛІТ є найкращим засобом до цілковитого нищення мух, комарів, блощиць, швабів та інших овадів. ФЛІТ пропикає всі шпари і щелени, убиваючи в них комахи і нищить їх гниди. ФЛІТ нищить молі разом з зародками, забезпечуючи одіж і матеріяли. ФЛІТ не плямить найделікатніші тканини і матеріяли. ФЛІТ не шкідливий для людей і худоби.

Набувати можна у всіх аптиках і аптичних складах.

Центральне заступництво в Польщі

„Standard Nobel w Polsce" S. A.

Centrala-Warszawa, Al. Jerozolimska 57.

Власні склади і представництва у всіх великих містах Польщі.

Жадайте жовтої бляшанки з чорною опаскою.

НИЩИТЬ:
Мухи, комарі, міль, комахи, блохи, блощиці, прусаки і всякі инші овади з їх гнидами.

Для осягнення найкращих наслідків, користуйтесь ручними розпорошувачами

Від 1. червня кухня у власнім заряді.

Рік заснування 1890. | **РЕСТАВРАЦІЯ і КОМНАТА ДО СНІДАНЬ**
С. РАЙХА
Львів — Ринок 5.
поручає обіди з трьох накрить по 1·40 зол.
Буфет обильно заосмотрений, горячі і зимні перекуски, добірні напитки.
2347 1—1 | Рік заснування 1890.

Від 1. червня кухня у власнім заряді.

ПЕРЛЬМУТТЕРА УЛЬТРАМАРИНА
є безглядно найліпшою і найвидатнішою фарбою до білля, вапна і малярських цілей. Відзначена на виставах в Брукселі, Медіоляні і Парижі золотими медалями.
1305 Скрізь до набуття. 21—?

„Joghurt — Ararat"
поручуваний загально лікарськими повагами молочну перерібку з лічничими й відживляючими прикметами виробляє
новоотворене виробництво
Иогурта при вул. Погулянка ч. 15.
Набувати в молочарнях і реставраціях. Замовляти можна просто у виробництві.
2368 1—1

Спальні, їдальні, мужеські покої і сальони
2306 ?—1
першорядних виробів краєвих і закордонних найдешевше поручає фірма
БРИК і ҐРИНЕР
Львів, Ягайлонська 24. — Тел. 21-76

Оголошення.

Українська Повітова Бурса імени Маркіяна Шашкевича в Бродах святкує дня 1 липня 1928 р. ювилей 25-літнього свого істновання зі слідуючою програмою: 1) Служба Божа, 2) торжественна академія і 3) раут. На свято не запрошує Видія всіх теперішних, як і бувших членів, як рівнож і бувших питомців тої Бурси. Рефлектуючих взяти участь в равті проситься повідомити про се Видія бодай тиждень перед святом і пріслати на покриття коштів 5 зол. — За Видія: *О. Адріян Зафійовський* голова. *Д-р Т. Жолнірчук* секретар. 2335 3-3

Подяка.

Отсим почуваю себе до милого обовязку зложити прилюдну подяку Впов. д-рові Барвінському Олександрові за совісне та безінтересовне вилічення мене з тяжкої недуги, якої я набавилася в часі мойого побуту у вязниці.
Львів, 5. VI. 1928.
2367 *Паламарчук Ольга*, б. політ. вязень.

Присилайте передплату!

„ФОСФОР"
ФАБРИКА ШТУЧНИХ НАВОЗІВ
ЛЬВІВ
БАТОРІЯ 32 Телеф. 50-69

СУПЕРФОСФАТИ: кістяні і фосфорово-азотові, МІНЕРАЛЬНІ і амонякові.
РЕФОРМФОСФАТИ: кістяні і мінеральні від 18 до 26% P_2O_5!!!
ТОМАСИНИ: „Columeta", — „Зоря" і інші як краєві так і закордонні.
СОЛИ потасові і КАІНІТ, АЗОТНЯК, САЛІТРА (Хоржовська) амонова.
САЛІТРА чілійська — СІРЧАН амоновий. Вапно навозове палене і мелене (97% CaO) — будівельне вапно.
ФОСФОРИТИ палені і мелені (CaO) з розп. P_2O_5
5—20 2261
Достава вагонова і детайл. по фабр. цінах і на найдог. услівах кредит.

За редакцію відповідає Василь Мудрий. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Видавничої Спілки „Діло", Львів, Ринок ч. 10.